

Til lovforslag nr. L 1. Betænkning afgivet af Finansudvalget den 15. juni 1988

Betænkning

over

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1987

Det i folketingsårets 1. samling nedsatte Finansudvalg har gennemgået lovforslaget og de deri opførte forslag om tillægsbevillinger. En oversigt over de i forslaget indgåede bevillingsforslag, som ved aktstykker har været forelagt Finansudvalget efter 1. oktober 1986 og er tiltrådt af et flertal i Finansudvalget, men ikke af hele udvalget, er optrykt som bilag 1 i det til betænkningen knyttede bilagsmateriale.

Med finansministerens skrivelse af 29. marts 1988 modtog det daværende udvalg den sædvanlige oversigt over de udgiftskonti på udgiftsbudgettet, hvor TB-forslaget udgør mere end 10 pct. af finanslov- og aktstykkebevillinger eller overstiger 5 mio. kr. (dog bortset fra pris- og lønregulering og udgifter til fradragberettiget købsmoms).

Finansministerens skrivelse af 29. marts 1988 er optrykt som bilag 2 i bilagsmaterialet.

Udvalget har ingen bemærkninger til de indhentede oplysninger, men har bedt undervisnings- og forskningsministeren besvare et spørgsmål vedrørende udbetaling af opsparede overtimer på friskoler og andre private grundskoler. Ministerens besvarelse er optrykt som bilag 3 i bilagsmaterialet.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at fremhæve, at man har taget forbehold over for bevillinger til forsvaret og EF, og henviser i forbindelse hermed til den som bilag 1 optrykte oversigt over

partiernes stilling til de for udvalget forelagte aktstykker.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler: Hvis Folketinget skal have bare den mindste chance for at få de offentlige finanser rettet op, kræver dette, at de beløb, som afsættes på den årlige finanslov, kun overskrides i absolutte nødstilfælde.

Det offentlige har udviklet en praksis, hvor der på kommando bliver udløst tillægsbevillinger. Dette bør stoppes.

På alt for mange områder er der tale om betydelige tillægsbevillinger, uden at der er tale om egentlige nødstilfælde.

Tillægsbevillingerne vidner om, hvor lidet effektivt det er, når Folketinget forventer, at der sker besparelser i den offentlige sektor, blot at afsætte negative budgetreguleringskonti.

De absolut nødvendige besparelser, som skal gennemføres i den offentlige sektor, kræver politisk mod til at sige nej. Det første nej skal siges i Finansudvalget, når ministerierne kommer med ønsker om penge ud over, hvad der en gang er bevilget på finansloven.

Det næste nej skal så siges, når ministerierne ved kommende finanslovsforslag forventer at få alle konti opreguleret. Hvis besparelser skal gennemføres på ansvarlig vis skal de være asymmetriske. Alt for mange unødvendige områder har levet højt på de automatiske reguleringer. Senfirserne og halvfemserne kræver politisk mod til at sige stop, sige nej, og mod til at frasortere de aldeles unødvendige områder.